

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۱۹ اکتوبر ۲۰۲۴

یونس نگاه

قهرمان بازی خانه خرابی دارد

قهرمان بازی نشانه و نیز محصول استبداد است. هر جا جامعه به نام آدم‌های فوق‌العاده و غیرنورمال چسبید یا چسبانده شد، و منافع عمومی به «هوش و درایت» فوق‌العاده یک شخص یا یک گروه واگذار گردید، اجتماع فاسد می‌شود و آدم‌ها به گله تقلیل می‌یابند.

سنوار و گروه ماجراجویش کارهای فوق‌العاده انجام دادند، خودشان چون انسان‌های «فوق‌العاده» در ذهن دوست و دشمن به‌یاد خواهند ماند. اما مردم فلسطین و لبنان با «قهرمانان» به آرامش نرسیدند و با اداره استبدادی و غیرمردمی توانائی مقاومت شایسته نیافتند و برای کسب حقوق شان صاحب قدرت و اعتبار لازم نشدند. در اسرائیل نیز به صدای مردم گوش داده نمی‌شود. آن‌جا نیز «قهرمانان»، «فوق‌العاده‌ها» و متعصبان رهبری را به دست دارند.

قهرمان‌بازی به جنگ منتهی می‌شود و جنگ ویرانی می‌آورد. ما این را در افغانستان بسیار و به تکرار تجربه کرده‌ایم. در دوران جهاد هر قریه یک قهرمان داشت. خانه‌ها مزین به عکس شهیدان بود. در دوران جنگ‌های تنظیمی، به خصوص در کابل، صدها هزار انسان یا شاید میلیون‌ها تن در صفوف قومی، سمتی، زبانی و مذهبی پشت «قهرمانانی» که تحفه‌های تکرار نشدنی تاریخ تبلیغ می‌شدند، علیه هم دیگر می‌جنگیدند و فاجعه‌های «افتخارآمیز» خلق می‌کردند. هنوز بار «قهرمانان» بر دوش ملت ما چنان سنگین است که خیلی از دردهای مشترک و منافع جمعی بسیار آشکار خود را به رسمیت نمی‌شناسیم.

هر قهرمان نماینده یک درز خونین اجتماعی و سیاسی است. هر جا قهرمانی ایستاده، پشت سرش گورستان سیرنشده‌ی دهان گشوده است.

سنوار «قهرمان» بود و گورستان بزرگی را پشت سرش برجای گذاشت. شاید قبرش نیز روزی مثل قهرمانان وطن ما کلان و مرمین شود و توده‌های زخمی و بی‌خانمان به زیارتش بروند. خاور میانه آباد و آرام اما بعد از قهرمان‌بازی به

وجود خواهد آمد. تا وقتی فلسطین و اسرائیل و لبنان خاستگاه «قهرمانان» باشند، خانه خرابی ساکنان آنها ادامه خواهد یافت.